

גליון היכל הקודש

מוזאיק	הדלקת הנרות	ש"ק ר"ה
5:50	4:09	אלעד
5:51	4:09	בית שמש
5:52	4:19	בני ברק
5:49	4:07	חיפה
5:46	4:05	טבריה
5:47	3:55	יבנאל
5:50	3:58	ירושלים
5:53	4:22	מודיעין עילית
5:51	4:10	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

המולד יהיה: רביעי בלילה בשעה 10 28 דקות 8 חלקים | ראש חודש כסליו יהיה ביום החמישי ולמחרתו ביום השישי

שעה 12, גליון 8 (578)

פרשת חיי שרה, כ"ה חשוון, עברכים חודש כסליו, שעת תשפ"ג לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: ישעיה נ"ה-נ"ט | בבלי: נדרים כ"ה | ירושלמי: ברכות ו' | תוספתא: יום טוב ד' | רמב"ם: שכירות ב'

מוהרא"ש מספר

לדאג לגשמיית של הזולת

יהודי צריך תמיד לדאג לצרכיו של יהודי אחר, לודא שיש לשני את כל מה שהוא צריך. ואם אין לשני, צריך לראות איך אפשר לעזור לו בבגיה שלו.

אנשים אוהבים לדאג לרוחניות של השני, לודא שהשני אכן עושה רק מה שמתר. אבל זה מאד לא נכון. בודאי שצריך לנסות לחזק את השני, להגיד לו מלים טובות וכך לעזור לו שהוא יצליח גם ברוחניות, אבל העקר צריך לדאג לצרכי הזולת בגשמיית. ולמסר את הגפוש לעזור ולעשות טובה ליהודי אחר.

בבית המדרש של מוהרא"ש היה פעם יהודי עני מרוד, היו לו חיים קשים והוא התמודד עם צרות שונות, הוא היה שקוע בחובות וכבר ממש רצו לזקק אותו מדינתו. פעם אחת באמצע התפלה נגש אליו יהודי והעיר לו על כך שהתפלן שלו לא במקום... היהודי מאד התעצבן וצעק עליו: "מה אתה רוצה ממני? אם אתה כל כך דואג לי, עדיף שהיית דואג לגשמיית שלי ולא לרוחניות שלי"...

מילה של התחזקות

תהיה חזק עם שלוש התפלות - שחרית מנחה וערבית; תתפלל במנין, עם סדור; שזה יהיה הדבר הכי חזק שלך, הדבר הכי חשוב שלך - כי זה מחזיק את היהודי חזק להשאיר יהודי ולהיות שמור מאת הקדוש ברוך הוא.

יקירי... נרו יאיר, יהיו לך מניעות קשות, יזדמנו לך נסיונות קשים; יום אחד תהיה עסוק עם פרנסה, יום אחר עם אשתך, ביום השלישי עם הפרעות אחרות - בכל זאת שים הכל בצד, וכשמיגיע זמן התפלה - תברח לבית הנקסט להתפלל ולבקש מהשם יתברך.

אם תהיה חזק בזה תצליח בגדול.
(עצתו אמונה בראשית תשפ"ג)

דוארט על הפרשה

ויבא אברהם לספד לשרה ולבפתה כשאברהם אבינו רק חזר מהעקידה כבר חכה לו נסיון, אשתו נפטרה, כפי שרש"י אומר (בראשית כג, ב): "נסמכה מיתת שרה לעקדת יצחק, לפי שעל ידי בשורת העקדה, שגזמנו בנה לשחיטה, וכמעט שלא נשחט, פרח נשמתה ממנה ומתה", שעל ידי שספרו לשרה שהובילו את בנה לשחיטה - היא נפטרה, אחר כך הוא הלך לחפש לה מקום קבורה, הוא הסתובב בכל ארץ ישראל והוא לא מצא מקום לקבר אותה, עד שהוא מצא את 'עפרון' שעשה ממנו צחוק, בהתחלה הוא אמר לו שהוא נותן לו את חלקת הקרקע מערת המכפלה בחנם ואחר כך הוא בקש עליה כסף רב. רואים מכאן שלאן אברהם אבינו רק הגיע, לאן שהוא הלך, היו לו נסיונות, היו לו קשים, ועם כל זאת לא היו לו קשיות על הקדוש ברוך הוא. רואים מכאן איך על כל הצדיקים עוברים נסיונות קשים, אבל זה הגדלות של הצדיק שאין לו תרעומות על הקדוש ברוך הוא, אפלו שעובר עליו קשיים רבים בכל זאת הוא ממשיך להאמין בהשם יתברך בלי קשיות.

בפשטות זה נראה כדבר גדול מאד, שאדם יגיע לדרגה שאין לו קשיות על השם יתברך אפלו שעוברים עליו נסיונות קשים ומרים, אבל אם מקרבים לצדיק, וחיים עם הלמודים של הצדיק, יכול אפלו יהודי פשוט גם לזכות לזה. ברוך השם שאנחנו מקרבים לרבנו ז"ל, כשלומדמים את ספרי רבנו ז"ל, יכול כל יהודי פשוט להגיע לכל המדרגות, כהיום זה ממש בטול הבחירה, אפלו אחד שאינו מבין 'לקוטי מוהר"ן', אפלו אחד שאינו מבין את ה'שיחות' של רבנו, אבל אם הוא קובע לעצמו שעור בספרי מוהרא"ש במקתבים הימים והקונטרסים שמוהרא"ש כתב, מוהרא"ש כתב קונטרסים בכל השפות, יכול אפלו האדם הכי פשוט להגיע לכל המדרגות.

אדם מתנהג פשוטה, הוא עושה מעשים טובים, הוא עובד את השם יתברך במסירות נפש, אבל הוא לא רואה שהוא נושע, מתחיל האדם לחשב: "מה זה? מה קורה אתי? אני רואה אנשים אחרים, פלוני לא מתפלל - והולך לו טוב בחיים, אלמוני לא לומד - והוא קונה ומוכר, הוא מצליח, השלישי עושה עבירות רחמנא לצלן - והכל מתנהל אצלו פשוטה, ואני כל כך טוב, אני משתדל להיות יהודי כשר, אני מנסה להתגבר על הנסיונות שלי וזה לא הולך לי, אני לא רואה שום שועה!" - צריך לזכר שקשיות על השם יתברך זאת לא העצה, גדלות הצדיק, המעלה של יהודי זה שאין לו קשיות, אין לו תרעמת על השם יתברך.

זה מה שמלמד אותנו הפרשיות שאנו לומדים כעת, בהם אנחנו רואים איך שהאבות הקדושים כל כך התגעגעו, הפלשתים סתמו את כל הבארות שאברהם אבינו חפר ויצחק אבינו היה צריך לחפש מקורות מים פעם אחר פעם, כך זה עם כל אדם, הוא מחפש להצליח ולא הולך לו, הוא צריך לדעת שזה מה שהשם יתברך רוצה וכמו שהשם רוצה כך זה טוב.

זה הגדלות של צדיק וזה הגדלות של אחד שמסתובב במקום שמדברים דבורים של צדיק, וגש לו שיכות עם צדיק, איך יכול להיות לנו שיכות לרבנו

רפואה שלימה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת וירא, ט"ו מר-חשוון, שנת ה'תשפ"ג שמעתי שהילד שלכם לא מרגיש טוב; הנה לכם סגולה לרפואה בשבילו, שהשם יתברך ירפא אותו לגמרי. פעם הצדקת שרה - בתו של רבנו ז"ל - היתה חולה מאד, ואביה - רבנו ז"ל - הגיע לבקר אותה. רבנו ראה ששרה'קע כל כך חלשה וזה מאד כאב לו, היה לו צער גדול. רבנו ישב כשבלו כואב ונרדם, הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו סבא של רבנו - מגיע אליו בחלום ושואל אותו: "למה אתה כל כך בצער?" ענה רבנו לבעל שם טוב הקדוש: "אני בצער בגלל בתי, שהיא כל כך חולה".

אמר הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו לרבנו, הרי כתוב בתהלים, בפסוק (תהלים מג, נא): "מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו", הכונה היא, 'מגדיל ישועות' הקדוש ברוך הוא עושה ישועות גדולות, 'מלכו' לצדיקים שהם מלכים (מאן מלכי רבנו וגט"ו סב.). 'ועשה חסד למשיחו' לאלו שמשוחים ומספרים, הקדוש ברוך הוא עושה נפלאות לאלו שמספרים ספורי צדיקים, הבעל שם טוב אומר לרבנו: "על ידי ספורי צדיקים אתה תראה ישועה". רבנו ז"ל מתעורר ומתחיל לספר ספור מהצדיק הקדוש, המהרש"א (מ'רוננו ה'רב רבי ש'מואל א'ליעזר א'ידלס) זכותו יגן עלינו. בזמנו של הצדיק הקדוש המהרש"א היה בעיר אוסטריה - העיר שהמהרש"א היה שם רב - כנסיה גדולה, שם היתה טמאה נוראה, ולא הרחק מהכנסיה היה בית החיים של העיר אוסטריה, ובכל פעם שהיתה לונה היו צריכים לעבר ליד הכנסיה, והפעמונים של הכנסיה היו מתחילים לצלצל וחוטפים את האנשים לתוך הטמאה.

המהרש"א הקדוש ידע מהטמאה הזאת, והוא צוה, כשיבוא הזמן והוא יעזב את העולם ויעברו עם המטה שלו ליד הכנסיה שיניחו על המטה ספרו הקדוש חדושי מהרש"א. וכך היה, המהרש"א נפטר והעבירו את המטה שלו ליד הטמאה הנוראה, וברגע שהמטה עברה ליד הטמאה והפעמונים התחילו לצלצל - המהרש"א הקדוש התישב על המטה שלו והתחיל לדפדף את הדפים של ספרו הקדוש. כל הצבור הסתכלו, פחד ופחדים לראות את המהרש"א הקדוש אחרי פטירתו יושב ומדפדף בדפים, ובעודו מדפדף רואים דבר נורא, הכנסיה מתחילה לשקע באדמה, כל דף שהמהרש"א מדפדף - כל הטמאה יורדת יותר ויותר עם כל האנשים, עם כל החפצים; עד שכבר לא ראו אותו יותר ולא נשאר ממנה זכר, סימן - שם בסביבת המקום עד היום הנה.

כשרבנו סים לספר את הספור שרה'קע כבר התחילה להרגיש טוב, והיא תמיד היתה מספרת את הספור הזה לחולים אחרים שנזקקו לרפואה, גם רבי נחמן מטולטשין היה מספר את הספור הזה לחולים.

תספרו לו את הספור, והשם יעזר שהילד שלכם יהיה בריא ושלם.

(עצתו אמונה וירא תשפ"ג)

מוהר"א ש' ראה מה שהתרחש שם והוא נגש ליהודי הזה ומאד חזק אותו, ואז נכנס מוהר"א ש' בשיחה על ענין זה. אנשי שלומנו נהגו לומר: "קודם תדאג לגשמיות שלי. עם הרוחניות שלי אני כבר אסתדר לבד, עם הגשמיות שלי היית יכול לעזור לי"...

רבי מעכילע ז"ל - שהיה בנו של רבי יצחק ז"ל, בנו של רבי נתן ז"ע - ארח פעם אחת את רבי ישראל קרדונר ז"ל. רבי ישראל בקש מרבי מעכילע שיעיר אותו בלילה בשעת חצות. למעשה הוא לא העיר אותו ורבי ישראל התרעם על כך בפניו. אמר לו רבי מעכילע: "אבא שלי היה תמיד אומר לי בשם רבי נתן סבי שמי שמכניס אורח צריך לדאג רק לגשמיות של אורחו, ולא לרוחניות שלו".

זה לא רק אצל מי שמכניס אורחים. אנחנו צריכים להרגיל את עצמנו לחשב איך אנחנו יכולים לעזור ליהודי אחר. ולא דוקא ברוחניות, אלא אכן רק באמת בגשמיות.

אבל מצד שני צריך להיות מוכנים ולא לצפות להפכת הטוב. לא תמיד השני יכיר טובה על מה שעזרו לו. לדאבוננו יש טבע רע אצל אנשים שמאד קשה להם להפיר טובה למי שעזר להם, ולפעמים עד כדי כך שהשני הוא עוד "משלם רעה תחת טובה" - במקום להודות ולהכיר טובה, השני מחזיר רע.

אבל כשיש ליהודי כוונת אמת, הוא באמת רוצה לעזור לשני, הוא לא יסתכל על זה. הוא ימסר את נפשו לעזור לכל אחד, אפילו כשהוא לא מקבל על זה שום תגמול.

כשיהודי צריך עזרה, אין לדאג אז לרוחניות שלו, רק לראות איך אפשר לעזור לו, ולפעמים אפשר לו לעזור לו בגוף ולפעמים עם כסף, העקר צריך לראות שהשני יצא מרצה. אסור אף פעם לגרש את הזולת בידיים ריקות, צריך להשתדל לעשות לפחות מה שיכולים.

מוהר"א ש' ספר ספור שקרה בזמן הבעל שם טוב הקדוש ז"ע, שממנו אנחנו יכולים ללמד את חמרת הענין של למנוע עזרה מיהודי שבור.

היתה פעם עיר שראשי הקהלה במקום החזיקו קפה שממנה חלקו צדקה ועזרו לעניי העיר. פעם אחת הם התיישבו לאספה בכדי לעבור על ספרי הקפה, וראו שאין להם מספיק הכנסות, הם חפשו דרך איך לקצץ בהוצאות כדי שיוכלו לאזן את התקציב. אבל במקום להוציא מהרשימה את הדברים הפחות דחופים, הם החליטו לקצץ מכספי הצדקה הנתנת לעניי העיר.

באותה העיר חי עני שכל מחיתו היתה רק מקפת הצדקה, לא היה לו שום דבר מלבד זאת. הוא היה מקבל בכל שבוע סכום נאה מקפת הצדקה, ומזה היה חי. כשהתחילו לקצץ בצדקות, החיים נהיו דחוקים, אבל זה לא נעצר בזה, הם התחילו בהדרגה <<<<

ווארט על הפרשה << המשך

ז"ל? כשנחזיר את רבנו בעצמנו, נלמד את ספרי רבנו - או אז נקבל שיכות לרבנו. בואו ונתחדש לקבע לעצמנו שעור בספרי רבנו, בואו ונעשה שעור ב'אשר בנחל'. אם לומדים 'אשר בנחל' - יש ביד כבר את כל ספרי רבנו, לקוטי מוהר"ן, שיחות הר"ן, חיי מוהר"ן, ספורי מעשיות, ספר המדות; הכל מנח שם, זה מעורר את האדם שיחזר אליו יתברך. ספרי רבנו מחזקים את האדם שלא יהיו לו קשיות על הקדוש ברוך הוא.

כל תפלה עולה להקדוש ברוך הוא, זה שאני לא רואה את הישועה זה פי השם יתברך יודע שזה לא טוב עבורי, אבל התפלול והבכיות שלי לא שבות ריקם, זה יביא לי ישועה אחרת שכן טובה עבורי, השם יתברך יתן לי משהו אחר במקום זה.

אסור שיהיה לאדם קשיות על השם יתברך, "למה אני לא נושע?" כי זה בודאי טוב עבורי, תבקש מהשם יתברך: "רבנו של עולם תעזר לי שאראה את הטוב, תעזר לי שאני אבין שכן טוב עבורי". יעזר השם יתברך שאף פעם לא יהיו לנו קשיות על הקדוש ברוך הוא. (אשר היה אל ויאל, חיי שרה תשפ"ג)

שאלות ותשובות ברסלב

מה אני עושה שהתבודדות שלי מאד מבלבלת?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יישר כח גדול על חיי, אני בן אדם אחר הודות לראש הישיבה שליט"א.

לאחרונה אני עושה התבודדות, אבל אין לי סדר איך ומה לדבר, אני מדבר סתם מה שעולה לי, המצח שלי רץ מדבר אחד לשני, ואני מאד מבלבל. האם יש איזה סדר איך לעשות התבודדות, מה לדבר קודם ומה אחר כך?

ראש הישיבה שליט"א אומר שבהתבודדות צריכים סבלנות, זה מרגיע אותי שזה טוב איך שזה רק יהיה, העקר שמדברים קצת להשם יתברך, צריך סבלנות והכל יהיה טוב.

אולי ראש הישיבה שליט"א יכול להבהיר ולענות לי מהי הדרך הנכונה לעשות התבודדות?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת קרח, כ"ט סיון, ערב ראש חודש תמוז, שנת ה'תשפ"א

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

כך זה אצל כולם; בהתחלה האדם לא מסודר, לא יודעים איך לדבר להשם יתברך. מתחילים לדבר, עוברים משיחה אחת לשיחה אחרת, מתחילים לבקש על דבר אחד ולא מצליחים להתבטא פראוי, אז מתחילים לבקש על זה בעצמו, שיוכלו לדבר; רגע אחר כך מתחילים להודות, מבלבלים מאד.

אסור להשכר מזה, אפילו שהתבודדות לא מסודרת, לא יודעים מה לדבר - צריכים להמשיך לדבר. למעלה בשמים יש שמחה גדולה כששומעים שאדם מדבר אל השם יתברך, אפילו שאומרים רק מילה אחת. מוהרא"ש היה תמיד מביא את המשל, כמה הורים שמחים כשהם שומעים שהילד הקטן שלהם מתחיל לדבר חצאי מילים. עושים מזה עסק שלם, להורים יש פזה פענוג ושעשוע כשהילד ממלמל כמה מילים, או כשהוא רק משמיע קול. שמחים, מרגישים כזו מתיקות; כל שפן וקל וחומר למעלה בשמים נהיה כזה רעש, כזו שמחה - כששומעים אנחה, קול, מילה, צעקה: 'אבא!' ובנדאי כשאומרים משפט: 'אבא תעזר לי!' 'אבא אני לא יכול יותר!' 'אבא אני רוצה להיות טוב!' 'אבא אני לא רוצה להיות רע!' 'אבא ראה את לבי!' נעשית שמחה בכל העולמות.

מאד אבקש ממך, אל תעזב את העננין הקדוש של התבודדות. רבינו אמר לנו (תני מוהר"ו, סימן תמ): "אפילו כשאין יכולין לדבר בהתבודדות, רק תבט רבוננו של עולם, גם בן טוב מאד".

אפילו שיכולים רק לעשות אנחה: "אוי, אוי" - גם בן טוב מאד. רבינו יעץ לאחד שבא לשאול את רבינו שהוא לא יכול לפתוח את הפה כדי לדבר אל השם יתברך (שם, סימן תקיא), אמר לו רבינו: "אם בן שוכבין עצמן וגונחין גניחה אחר גניחה", אם אתה לא יכול לדבר, אין לך מילים - תאנח, "ועשה רבינו זכרונו לברכה בעצמו גניחות תכופות, כמרמז שפך יעשה", רבינו הראה לו איך לעשות זאת.

הכלל, אמה תמשיך בדרך המבלבלת שלך שאמה מדבר אל השם יתברך, תפילה נמשלת לחצים. רבינו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ב) תפלה היא כלי זין, כפיתוח (בראשית מח, כב): "בחרבי ובקשתתי", אומר רש"י: "תפלה ובקשה"; כשיוורים חצים לא יודעים איזה חץ יקלע למטרה, יורים חצים, אפילו שכל החצים ילכו לאבוד ורק חץ אחד יקלע למטרה - זה כבר מספיק, כך זה גם כשמדברים אל השם יתברך, לא יודעים איזו תפילה תקלע למטרה, מה יעשה רשם. דבר איך שהולך לך, באפן מבלבל; פי מילה אחת תגיע ותבקע את כל הרקיעים, היא תביא לך את הישועה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

לתת פחות ופחות, עד שהעני הגיע לפת לחם ממש.

ההחלטה להפחית את סכומי הצדקה הגיעה מאחד הרבנים שהיה ממנה על הקפה. והיות והעני נשאר ממש בערום ובחסר כל, זה גרם לקטרוג גדול על הרב הזה. ונגזר עליו עונש גדול וקשה רח"ל. פתאום התחילו לשוטט בראשו של הרב מחשבות של כפירות ואפיקורסות רח"ל, ולא עבר זמן רב עד שהוא החליט שהוא הולך להשתמד רח"ל. במוצאי שבת אחת הוא הלך לכמר של העיר ובקש ממנו שהוא רוצה להשתמד רח"ל. זה נגרם מהקטרוג שהיה עליו בשמים על כך שהוא קצץ בצדקות והענינים גועו ברעב.

לכמר לא הריח כל הספור, היה לו מאד משנה כל הספור הזה. מדוע שרב חשוב ירצה פתאום להשתמד? הוא פחד שאולי זה דבר מתכנן בכדי שיוכלו לעשות לו משהו אחר כך. ולכן הוא לא מהר לעשות את דרישת הרב.

הוא קודם קרא לרב להכנס וכבד אותו לאכול משהו וכך לדון בנושא. בין הדברים הוא הביא לרב וזין שרף חריף, שתה הרב קצת ועוד קצת, עד שנפל שכור על הרצפה והתחיל להקיא, וכך הוא נשאר לישון שם על הרצפה.

באותו זמן הבעל שם טוב הקדוש ז"ע עוד ישב בסעודה שלישית ביחד עם תלמידיו בעיר מעזיבוז, והוא ראה הכל ברוח הקודש מה שעובר הרב המסכן. והוא צנה בפתאומיות לאחד מתלמידיו שיברך מיד ברכת המזון ויעשה הבדלה, יכין את הסוסים ויסע לאותה העיר לבית הכמר. הבעל שם טוב נתן לו חתיכת חלה שנותרה מסעודה שלישית, ואמר לו: "כשתגיע לשם, אתה כבר תבין לבד מה אתה צריך לעשות".

התלמיד רץ ויעשה מיד מה שצוה עליו רבו. כשהגיע לבית הכמר ופתח את הדלת, הוא ראה איך הרב שוכב על הרצפה שכור כלו. הרב התעורר והרגיש שהוא מאד רעב, הכמר רצה לתת לו משהו לאכול, התלמיד הבין מיד מה עליו לעשות. הוא הוציא את חתיכת החלה שהבעל שם טוב נתן לו, ונתן אותה לרב. הוא עזר לרב ללכת לטול זדים ולברך המוציא, והרב החיה את עצמו בזה.

אחרי שאכל את החלה, קבל הרב הרהור תשובה חזק, הוא התחרט באמת על מחשבות ההבל הרעות שלו, הוא התבייש מעצמו שהוא הגיע לכזה מצב שפל, הוא מיד ברח מבית הכמר ויעשה תשובה אמיתית.

רואים מזה את חמרת הענין כשרק מונעים את העזרה שיהודי היה אמור לקבל. ובנדאי שלהיפך, כשהיהודי בן מתאמץ לעזור לשני, אז הוא יקבל תגמול הרבה יותר גדול, השם יתברך יעזר לו ויקל עליו את חיי, כמו שהוא עזר ליהודי אחר.

(שיחות מוהרא"ש חלק ח' ערך עזרה (חלק ט' ערך צדקה)

מחזור חדש בתלמוד ירושלמי

ביום שני האחרון פרשת חיי שרה, הצטרפו רבים מאנשי שלומינו לעגלה, והתחילו בהתחדשות את המחזור החדש בתלמוד ירושלמי. כידוע מוה"ר"ש זי"ע הנהיג, שאנשי שלומינו ללמוד כל יום דף גמרא תלמוד בבלי, דף בתלמוד ירושלמי, ופרק תוספתא, ובוזא אדם בונה לעצמו כ"ת נצחי לעולם הבא.

רבים מאנשי שלומינו לומדים בכל יום את ה"בית נצחי", ומרגישים סיפוק רוחני וגשמי אדיר בלימודים אלו, רבינו ז"ל נתן לנו סדר דרך הלימוד, ללמוד כל יום את התורה הקדושה גם אם לא מבינים ולא זוכרים מה שלומדים, בדרך זו יכול כל יהודי באשר הוא לזכות ללמוד כל יום את התורה הקדושה, לפעמים מבינים יותר ולפעמים פחות, פעם אפשר ללמוד בחברותא ופעם פשוט לומר את המילים, אך לא עובר יום ללא לימוד התורה הקדושה.

במכתב היומי מראש הישיבה שליט"א מיום ראשון האחרון, כותב ראש הישיבה עבור אנשי שלומינו, "הדרן עלך תלמוד ירושלמי והדרך עלן, אנו מסיימים היום את כל תלמוד ירושלמי, ומחר מתחילים מתחילה. זהו זמן טוב שתתחיל ללמוד כל יום את הבית נצחי, דף בבלי דף ירושלמי ופרק תוספתא, ובוזא אדם בונה לעצמו כ"ת נצחי בזה ובבא; את זה אדם לוקח איתו, זה ילווה אותנו בעולם הזה ובעולם הבא."

ראש הישיבה שליט"א אכן התחיל את שיעור הדף היומי בירושלמי, ואפשר לשמוע את השיעור בעז"ה בקו "קול ברסלב".
ולירושלים עירך ברחמים תשוב!

תקציר: אנשי שלומינו באים אל רבינו לחג השבועות, רבינו משוחח איתם ומספר להם בלב שבור שהוא לא יודע כלום והוא מרחם על עצמו.

תקנו.

ואז ספר לפניהם, שחלם לו, שהיה כבר שבועות, והיינו פלנו אצלו פדרפנו בכל שנה להתקבץ אליו על חג השבועות. ולא היה יכול לומר תורה כלל והיה מבזה ומיסר אותנו מאד ואמר, פי הכל בשבילנו, שמחמת עבניותנו וכו' אינו יכול לומר תורה (במבאר אצלנו, שהתורה של הצדיק נעשית מהאנשים הבאים ומתקבצים אליו). והוכיח אותנו מאד. ועל ידי זה נתעוררנו בתשובה גדולה, ואחר כך אמר תורה נפלאה ונוראה מאד. והמוכן מדבריו היה, שנתגלה לו בחלום גם התורה שאמר אז.

תקנו.

יום ב', ו' בסיון, חג השבועות נתקבצו כל אנשי שלומנו אצל רבנו ז"ל פדרכם בכל שנה. ובין השמשות אמר רבנו ז"ל תורה נפלאה על פסוק (במדבר כח, כו): "ובימים הבכורים" [בלקוטי מוה"ר"ן חלק א', סימן נן] ומתחלת, פי יש בכל אחד מישראל בחינת מלכות. ויש מלכות באתגליא, ויש מלכות באתפסא וכו'. ויש אחד, שאף על פי שבאתגליא אין לו שום ממשלה, אף על פי כן באתפסא ובהעלם גדול הוא מושל על כל הדור ואפלו על כל צדיקי הדור, פי כל נשמותיהם הם כלם תחת ממשלתו ומלכותו, וכלם נכנעים וכפופים אליו, רק שהוא בהעלם גדול וכו'.

אחר כך אמר בפרוש על עצמו: "לכם נדמה, שאין לי ממשלה כי אם עליכם! באמת אני מושל אפלו על כל צדיקי הדור, רק שהוא באתפסא!"

תקנה.

אחר שאמר הענין המבאר בסוף התורה הנ"ל המדברת מדרכי ה', שאי אפשר להבינם, שהם בחינת אלו ואלו דברי אלקים חיים, שאף על פי שזה הצדיק הלכה כמותו, וזה אין אין הלכה כמותו - אף על פי כן אלו ואלו דברי אלקים חיים. וזה הדבר אי אפשר להבין כלל, כי הם בחינת רעמים וכו'. אחר כך בלילה דבר מזה קצת בשיתתו הקדושה עם העולם ואמר, שאף על פי שנמצא בספרי מקבילים תרוץ על קשיא הזאת וכיוצא בזה, פי הם רוצים לתרץ מה שזה מקל וזה מתמיר, שזה מחסד וזה מגבורה וכו', ועל כן אלו ואלו דברי אלקים חיים, (עין בדרביהם). ואמר רבנו ז"ל, אף על פי כן באמת אלו התרוצים אינם כלום למבין קצת. ואמר בזה הלשון: "מיר לאז עמיצער זאגן א תרוץ (יחגר מישוהו אחד מתניו לומר תרוץ על קשיא זאת בפני!) פי באמת אינו תרוץ כלל, פי זה אומר, שהדבר פשוט ומתה לאכל, וזה אומר להפוך, שאסור לאכלו; ואיך אפשר להבין בשכל, שדברי שניהם אמת, מאחר שכל אחד אומר הדין בהפוך מהברו".

[פגנתו היתה, שהתרוצים על קשיות כאלו, אין בהם ממש, ובשביל זה אסר רבנו ז"ל לעיין אפילו בספרים של המחקרים הפשרים, מחמת שמביאין קשיות חזקות גדולות על דרכי ה'.

יהודי צריך בעקר רק לסמוך על אמונה לבד, להאמין, שבנדאי באמת הפל נכון וישר, כל מה שחז"ל אומרים לנו אמת, ואם אנו לא מבינים זאת זה רק מפני שאין אנו יכולים להבין דרכיו של הקדוש ברוך הוא בשכלנו הקט, ואנו מאמינים בהקדוש ברוך הוא אפילו שאנו נשארים עם קושיות שאין אנו יכולים להבין.]

(המשפך יבא אי"ה - גלח מספר "פעלת הצדיק")

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה **יצחק ראטה** הי"ו
מנהל בית הדפוס בבית שמש
לרגל הולדת הנכד

מו"ה **אברהם צבי כהן** הי"ו
לרגל הולדת בנו למזל טוב

מו"ה **ברוך אפפעלדארפער** הי"ו
לרגל שמחת החתונה למזל טוב עב"ג של בנו
החתן **שלמה אפפעלדארפער** הי"ו

מו"ה **נח הערש ווייס** הי"ו
לרגל הולדת בנו למזל טוב

מו"ה **ישראל חיים ברוין** הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה למזל טוב של בנו
הבחור **אפרים פישל** ני"ו

מו"ה **עמרם רייכמאן** הי"ו
לרגל הולדת בנו למזל טוב

חברה	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
יום שלישי בשעה 21:15	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 3:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 8:30	20 ד' לאחר הדה"נ מעריב בימי חול 7:30	
יום רביעי בשעה 21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	50 ד' לאחר הדה"נ	בני ברק רח' בעל שם טוב 7
שמיעת שיעור ליל שישי רח' נחל זולב 19	סעודה שלישית 10 ד' לפני השקיעה וגם ברמה ג' רח' מרים הנביאה 20 ק"א	---	10 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
יום רביעי בשעה 21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לאחר הדה"נ	מודיעין עילית רשב"י 19
שיעור: יום ראשון בשעה 21:30 רחוב צה"ל 9 (ביה"כ חב"ד)	45 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה) 1-
---	20 דק' לפני השקיעה	10:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2